

ונמסרו לה ברכות לברך. מניין לנו? שאמר רבי יצחק, יעקב ברך את בני יוסף מפקום זה של הברכות נמסרו בידו לברך, כמו שאמר בראשית יט ו היה ברכה. מקאן והלאה הברכות נמסרו בירך.

בא ראה, כמו זה אנו מברכים ומשבחים את השם הזה, ועל זה הכלל, שאתם ימים שאומרים הכלל. שאמר רבי חייא, בהכל אריכים שלוש דרגות: חסידים, צדיקים, וישראלים. [משום שענעה כבודו ברוך הוא באלו תדרגות] חסידים מצד תימן, צדיקים מצד השמאלי, וישראל מכל אוטם הצדדים, משומם [שםשים] שישראל כלולים מפלם, ועל זה עוללה תשבחת הקדוש ברוך הוא מהכל, וכן בכל מקום שישRAL משבחים את הקדוש ברוך הוא מלמטה, עליה כבודו בכל.

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו וגו'. רבי אבא פתח ואמר, (תhalim קט) פנה אל תפלה העරער ולא בזזה את תפלהם. פסוק זה באורה, והתקשו בו החברים. (אלא עוד יש בו צד בעירומים רביהם) פנה ? ! הקשיב היה צריך, או שמע. מה זה פנה ?

- אלא כל תפלה העולם צלotta תפלוות, ותפלת היחיד לא נכנסת לפניו הפלך הקדוש אלא במל חזק. שעד שלא נכנסת אותה תפלה להעתיר במקומה, משגיח בה הקדוש ברוך הוא ומסתכל בה, ומסתכל בחטאינו ובזכותינו אותו האדם, מה שאנו עושה כן בתפלת הרבים, שתפלת הרבים כמה הן תפלוות שאינן [בנין] מצדייקים, וכן נכונות לתפנוי הקדוש ברוך הוא, ולא משגיח בחטאיהם.

משום לכך פנה אל תפלה הערער, מה לפך

יעקב בריך לבניו יוסף, מאמר דא דכל ברקאנ את מסרו בידיה לברקאנ, כמה דעת אמר, (בראשית יב) וזה ברכה. מכאן ולhalbאה ברקאנ את מסרו בידך.

הא חזי, בגונא דא אנן מברכן ומשבחין לשמא דא, ועל דא הלילא, דיןינו יומין דקאמרי הלילא. דאמר רבי חייא בהלילא צריכין ג' דרגין, חסידים, צדיקים, וישראלים. (ס"א בגין דיסתלק יקרה רצדsha בריך הוא על כל אלא זרעו) חסידים, מטרא דימינא, צדיקים מטרין, בגין (דישרים) דישראל כלילן מכלחו, ועל דא אסתלק תושבחתא דקדשה בריך הוא מפלא, וכן בכל אחר דישראל משבחן ליה לקדשה בריך הוא מפתא, אסתלק יקירה בכלא :

נזכר יעקב אל בניו ויאמר האספו וגו', רבי אבא פתח ואמר, (תhalim ק"ב) פנה אל תפלה הערער ולא בזזה את תפלהם. הא קרא אוקמה, ואקשו ביה חבריה. (אלאתו אית בית ספר קוריטה) פנה, הקשיב מיבעי ליה, או שמע, מאי פנה.

אלא כל צלotta דעלמא צלotta. וצלotta דיחיד, לא עאל קמי מלפא קדיישא, אלא בחילא מקיפה. דעת לא עאלת ההיא צלotta לאתעTRA בדורפה, אשכח בה קדשה בריך הוא, ואסתכלי ביה, ואסתכלי בחובוי ובזכותיה דההוא בר נש, מה דלא עbid בין בצלotta דסגיאין. צלotta דסגיאין, כמה אינן צלotta דלא (בנין) מן זבאיין אינן, ועאלין בלהו קמי קדשה בריך הוא, ולא אשכח בחובייהו.

בגין כה, פנה אל תפלה הערער, מה לפך